

בענינא דיומא

התמידו בלימודכם ואל תחושו לשום דבר כי התורה היא מגנא ומצלא, ובראש ובראשונה מגינה היא על לומדיה מכל מזימות הרשע להצר את צעדי לומדיה והוגיה אלול בצל הגזירות: משאות הכנה מגדולי ישראל בראש מנהיג הדור מרן ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א

היה כותב הערות קצרות, והוא לא בהכרח התכוין בכל הערה לומר מערכה שלמה, אלא כך היה דרכו בלימוד, לציון בגליון הגמרא כל גמרא או ראייה שהוא התעורר, זה מועיל מאד ללימוד.

אלפי בני הישיבות ואברכי הכוללים נמצאים היום במצב שלא היה כדוגמתו, כאשר חרב גזירת הגיוס מוטלת עליהם, וכולנו חשים דבר יום ביומו את הרדיפות כנגדנו, ואין זה סוד שהחששות והקשיים מעיקים ומכבידים מאד, ודרכי ההשתדלות המוכרים אינם מועילים, עקב רשעותם של רשויות השלטון.

ומאידך, אדרבה ואדרבה, אלפי לומדי התורה ממשיכים בתלמודם ביתר שאת ללא הרף והפוגה, ומקבלים על עצמם עול תורה באופן מפליא לבבות. כמה כבוד שמים מתרבה בזה, וכמה קנייני נצח בתורה הקדושה רוכשים בלימוד בזמן קשה כזה.

חזקו ואמצו, חזקו איש רעהו, אל תיראו ואל תחתו, התמידו בלימודכם ואל תחושו לשום דבר, כי התורה היא מגנא ומצלא – ובראש ובראשונה מגינה היא על לומדיה מכל מזימות הרשע להצר את צעדי לומדיה והוגיה. תורה הקדושה התחנני בבקשה, בעד עמך רחמים שאל, השמיעי זעקה בעד בניך - אברכי הכוללים ובני הישיבות, הרימי קולך לפני נותן התורה, שהתורה לא תהיה נתונה למרמס, וכבוד התורה ולומדיה יתרומם ויתנשא לעיני כל יושבי הארץ.

חובת ההשתדלות כעת, בפרט בימי הרחמים והסליחות הבאים עלינו לטובה, להרבות בתפילה וזעקה לפני בעל הרחמים שיחוס וירחם עלינו. ונזקק כולנו יחד 'אנא השם הושיעה נא אנא השם הצליחה נא'.

יהי רצון שזוכה ללמוד תורה בלא שום מפריעים, ובא לציון גואל במהרה בימינו אמן.

רכסים קיבלה בחרדת קודש את מנהיג הדור מרן שליט"א

מעמד היסטורי ורב רושם של כבוד התורה בעיר רכסים התקיים בסוף בין הזמנים בראשות מנהיג הדור רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א, שטרם ובא במיוחד לעיר לביצור והרחבת גבולות הקדושה והתורה במקום.

ביקורו של מרן שליט"א נפתח במעמד כביר ומרומם של "ריתחא דאורייתא", שבו התכנסו יחד אלפי אברכים ובחורי הישיבות מכל רחבי השכונות בעיר. האוהל שהוקם למעמד בפאתי שכונת משכנות התורה ההולכת ונבנית, צר היה מלהכיל את האלפים.

רשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א

רבבות בני הישיבות התכנסו בערב אלול למעמד בראשות מנהיג הדור

מנהיג הדור במעמד גדולי ישראל בראשם מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א התקבצו רבבות בני הישיבות בעיר בית שמש למעמד אדיר "ותלמודו בידו" עידוד כתיבת חידו"ת, שנערך ע"י איחוד בני הישיבות ועיריית בית שמש.

בשיא המעמד האזינו גדולי ישראל ורבני העיר בית שמש, וקהל הרבבות למשא מנהיג הדור מרן שליט"א, קודם משאו רבבות עמלי התורה פצחו בשירה לכבודה של תורה. להלן דברי רבינו:

ברשות מרנן ורבנן שליט"א

כמה מתרונן הלב לראות כאן בעיר בית שמש עיר של רבבות החרדים לדבר השם כן ירבו, שמתכנסים אלפי תלמידי הישיבות השקועים בלימודה של תורה בעיון ובעמל, ומעלים ממיטב חידושיהם על גבי הכתב, ועל זה ראוי לעשות יומא טבא לרבנן.

רבינו החזו"א זצ"ל עודד רבות, בכתב ובעל פה לכתוב את העולה בלימוד, והוא בעצמו היה רב' גדול מאד להתאמץ ולהשקיע רבות בכתירת הנלמד.

ישנם תועלויות רבות בכתירת חידושי תורה, תועלויות בדרכי הלימוד עצמם, גם בסיפוק שיש ללומדים, ובזכרון הדברים, בכתירה יש דרגות רבות וסגנונות שונים, אבל בראש ובראשונה כשלומדים סוגיה, כאשר כותבים את סיכום השיטות וחשובי השיטות, חישובי השקלא וטריא בראשונים, וכיוצא בזה, הרי הסוגיא מתחזקת ומתחדדת וכמונה בקופסה.

כמובן שמקובל בישיבות לכתוב שטיקלאך תורה, וכך נהגו תמיד חשובי הבחורים, גם בזה יש סגנונות שונים, אבל צריך לתת את הדעת שמבינים את מה שכותבים, וכותבים בצורה שגם אחר יכול להבין, זה מבחן אמיתי לבדוק את החידוש, או את הקושיות והראיות שמעוררים, האם הם מובנים או לא כל כך, יש כאלו שיכולים גם לקבוע חברותא לכתירה יחד, כאשר שנים כותבים יחד, וכל אחד מביא את החלק שלו, זה מפתח את החידושי תורה באופן מיוחד.

יש עוד דבר נצרך מאד בדרכי הלימוד, צריך לכתוב גם הערות קצרות, או הוכחה קצרה מכאן ומשם, יכול להיות נדון מסויים או חקירה למדנית, ובלמוד של משך השנים, מוצאים עוד הוכחה ועוד ראייה ועוד קושיה, ואחרי זה יכול לצאת קונטרס שלם מהנושא הזה, הרעק"א בגליון השי"ס

רבינו מרן שליט"א נשא דברים במלחמתה של תורה במשך קרוב לשעה וחצי, כשהוא שוקל וטר עם כל רבני העיר שליט"א שהגיעו להשתתף במעמד ועמם חשובי תלמידי החכמים במשא ומתן מרתק באש הלימוד שבערה באוהל הענק.

לאחר מכן נשא רבינו מרן שליט"א משא מיוחד ובו הדרכה לקראת זמן אלול הבעל"ט, והתייחסותו לעניני השעה, בסיום דבריו עת התייחס לגזירות הקשות נשנק בבכי נורא, להלן הדברים:

ברשות הרבנים הגאונים שליט"א

ידוע ומפורסם כי הקהילה החרדית כאן ברכסים הוקמה על טהרת הקודש על ידי גדולי תורה ויראה נודעים לשם ולתהילה זכר צדיקים לברכה, ובמשך כל השנים הגאונים הגדולים ראשי הישיבה ורבני העיר זצ"ל ויבדלו לחיים ארוכים - הנהיגו והדריכו את בני הקהילה לחיות חיי תורה ויראה בהליכות נכונות ובהכרה אמיתית מהו הטפל ומהו העיקר, וזכה המקום להיות קרית מלך רב בירכתי צפון.

בסיעתא דשמיא העיר התרחבה מזמן לזמן ורבו בה מוסדות התורה, ובני תורה רבים איוו מקום מושבם כאן וגידלו משפחות מפוארות בעיר זו של חכמים וסופרים. וכעת בסיעתא דשמיא מרחיבים גבול העיר בהיקף גדול, ומקימים מאות רבות של דיורים ומשכנות ראויים למשפחות חניכי הישיבות, והשכילו פרנסי העיר שליט"א להקים ולכוון מבעוד מועד היכל ישיבה לצעירים ולכולל אברכים ושאר בתי חינוך ומוסדות תורה ויהדות, ואף באו בדברים וגמרו אומר עם מנהל רשת כוללים המוכר לי (הרב רפאל מנת שליט"א) שיעמיד את החזקת התורה כאן בשכונה החדשה.

והנני להביע את הרגשת הלב, כי מקום שנחנך לקול עמלה של תורה, וקדמו והעמידו בו היכלי תורה, יזכה להיות משכן נכון לבני תורה, וקול התורה יתרוץ במקום זה, ומכאן יתרבה כבוד שמים בכל העיר. הננו עומדים עת פתחם של ימי הרחמים והסליחות.

וכולנו, כל בני התורה, חשים את רדיפת התורה ואת מזימות רשעי ישראל להשפיל את כבוד התורה ולומדיה רחמנא ליצלן, וכולנו שרויים בתוך הקשיים שמשתרגים ומתרבים עלינו בעקבות הגזרות המתחדשות ובאות השם ישמרנו, ועינינו ראות וכלות בהשפלת התורה וברדיפת בניה, ואין לאל ידינו.

דבר אחד ברור לכולנו, בימים הבאים עלינו לטובה שבים כל תלמידי הת"תים, בני הישיבות, ואברכי הכוללים אל חק לימודם. **תפקידכם, זכותכם וחובתכם! להרבות עוד ועוד בלימוד התורה, בעיונה ובעמלה, חזקו ואמצו בשקיעות עצומה בלימוד התורה, הרימו על נס קרנה של תורה, רוממו את כבוד התורה כנגד הזוממים להשפילה לעפר רחמנא ליצלן, והתגברו עוד ועוד במלחמתה של תורה, כי התורה היא אמת והתורה היא נצח.**

ומלבד זאת, כאשר נראה שדרכי ההשתדלות התמידיים - ממנו והלאה, חובת התפילה גדולה שבעתיים, ועמידה בתחנונים לפני נותן התורה שיחוס וירחם על התורה ולומדיה, זו היא חובת ההשתדלות הגדולה ביותר כעת, ובפרט כעת בימי הרצון העומדים לפתחנו - נזעק מעומקא דליבא לאבינו שבשמים "השיבנו השם אליך ונשובה חדש ימינו כקדם", ויתקיים בנו "לא ימוש ספר התורה הזה מפניך והגית בו יומם ולילה"

יהי רצון שנוזכר לכתובה וחתימה טובה, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, וגזרות השלטונות יסתלקו כצל עובר וכרוח נושבת, ונגאל גאולת עולמים במהרה בימינו אמן.

- לאחר משאו של רבינו מרן שליט"א שרו הקהל את שירת "עוצו עצה ותופר" כשרבינו שליט"א קם על רגליו ושר ביחד עם כל הקהל, בתפילה שכל עצתם של רודפי התורה תתבטל במהרה. כמו"כ נשאו דברים נרגשים בגודל הזכות הגדולה המעמד הכביר, רב העיר הגאון רבי יעקב מאיר זוננפלד שליט"א ושד"ר הרב משה גפני הי"ו

במעמד גדולי ישראל בראשם מנהיג הדור מרן שליט"א נערך ועידת ראשי הכוללים "אדאפט - א - כולל", למען הכוללים ברחבי ארה"ק.

במרכז הועידה האזינו בחדת קודש למשא מרן שליט"א:

ברשות מורנו ראש הישיבה שליט"א

אברכי הכוללים הם נזר הבריהא, הכוללים הם סוד ויסוד קיום היהדות בדורותינו, וחובה גדולה על כל מי שיכול לפעול בזה, להרבות עוד ועוד כוללים - שיתרבו לומדי התורה בארץ ישראל, שהיא מרכז התורה כיום, ותורת ארץ ישראל משפיעה תורה ויהדות בכל אתר ואתר.

כמה נעלה הוא שגב פעלכם שלכם ראשי הכוללים, הנושאים בעול החזקת הכוללים, תמידין כסדרן, הינכם מעמידים את היהדות בדורנו בכל המובנים, גדולה אחריותכם, ורבה עד מאד זכותכם.

קובעים ברכה לעצמם העוסקים במפעל הגדול הזה שמקשר קהילות בחו"ל עם כוללים בארץ, ומעמידים עמוד איתן להחזקת עולם הכוללים באופן

קבוע ותמידי, ישלם השם פעלכם ותהי משכורתכם שלמה מעם השם אלוקי ישראל.

ואחרונים חביבים, בני הקהילות בחו"ל, אשר דבר חודש בחדשו משתתפים בקביעות בתמיכות הגונות למפעל הגדול הזה, במעשיכם הגדולים הינכם מרבים תורה ולומדי תורה בכל עת ובכל שעה.

והננו בזה בקריאה לכל הקהילות להצטרף למפעל הגדול הזה הנקרא אדאפטע כולל, ויתברכו כולם בכל מילי דמיטב לאורך ימים טובים הם ומשפחותיהם.

זעקת גדולי ישראל בראשם מנהיג הדור שליט"א להצלת ילדי קרן ההסעות
בס"ד

תמוז תשפ"ו
לנדיבי עם אוהבי תורה לומדיה ולימודה בכל מקום שהם שליט"א בא לפנינו קול שועת ילדי ישראל בביה"ס של הקירוב שע"י החינוך העצמאי, אשר עד היום היו מגיעים לבתי הספר ע"י קרן ההסעות שע"י החינוח"ע ומהם כל שנה כשבע מאות ויותר תלמידים הממשיכים דרכם בישיבות הקדושות.

ומאחר שמונפת עליהם חרב הקיצוץ, וגם התיקרויות צפויות מחד וירידת ערך ההכנסות מאידך גרמו לכך שיש סכנה מוחשית מיידית שראשי הקרן לא יוכלו לעמוד בכל מערך ההסעות הגדול כפי שהיה עד היום, **וכל ילד שח"ו עוזב את ביה"ס התורני בגלל ההסעות - הוא ממשיך בביה"ס ליז הבית שמביא לעזיבת מקור מים חיים לגמרי ר"ל, ולעומת זאת המשך קיום המפעל הכביר הנ"ל גורם להשפעה של הילד על כל המשפחה, שבהרבה מהמקרים גרמה למהפך רוחני אמיתי בכל הבית.**

ומכאן בקשתינו האישית, אנא, פתחו את לבכם והגדילו השנה את תרומתכם, ככל שתוכלו, מעבר לרגיל, לנוכח האתגרים הרבים, כשכל תוספת היא הצלת נפש רוחנית של ילד יהודי נוסף. וכבר ידוע שמי שדואג ועוזר לילדיו של הקב"ה, במדה כנגד מידה הקב"ה דואג ועוזר לילדים שלו. וכל התורמים והמסייעים יתברכו בנחת מכל יוצ"ח מתוך אורך ימים ושנות חיים ובריאות וימלאו כל משאלות לבם לטובה אכ"י.

דוב לגדו ברוך דוב פוברסקי יצחק זילברשטיין משה הלל הירש
דוד כהן אברהם סלים אברהם י. הכהן קוק שרגא שטיינמן יעקב הלל שמעון גלאי
הק"י שר דוב הק"י צבי אלימלך ישראל בהה"צ מוהרמ"י זצלה"ה סוויזניץ

מרן ראש הישיבה הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א

משא מיוחד במעמד רבבות בני הישיבות בבית שמש שנערך בראשות מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א - צריך משהו דרסטי
ברשות רבנו הגדול שליט"א, ברשות כל ראשי הישיבות, כל הרבנים, ברשות כל הקהל הקדוש הזה של כל הבחורים שבאו פה.

אנחנו כמה ימים לפני אלול, נכנסים לישיבות, באים לראש השנה, זוכרים ראש השנה שהיה, ואנחנו למפרע מבינים מה שנכתב אז. כל הגזירות נגדנו, כמו שנאמר, כל הקשיים נגדנו, כל השנאה נגדנו, **כל זה נגזר מהקדוש ברוך הוא.** ואנחנו באים לראש השנה שיהיה עוד פעם כתיבה, ואנחנו צריכים לחשוב מה אנחנו נוכל לעשות לשנות את זה.

ובוודאי כדי לשנות את זה צריכים משהו דרסטי. סתם חיזוקים בעלמא זה לא מספיק. אם לא יהיה משהו דרסטי, לא יהיה שום שינוי. את מה שקרה זה ריבונו של עולם עשה, והוא תובע מאיתנו לעשות משהו דרסטי. דרסטי פירוש שבכל זאת אפשר לעשות את זה, ניתן לעשות.

בפרשה שקראנו: "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה". אומר הספורנו: "הביטו וראו שלא יהיה עניינכם על אופן בינוני - אל תהיה דרך חיים שלך דרך בינוני, כמו שמנהג רוב עולם, בינוני". "כי הנה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", והם שני הקצוות. ברכה זה הצלחה יותר מהמספיק, והקללה הפוך. **וממילא אנחנו צריכים ללמוד מזה שאנחנו צריכים לא להיות כמו בינוניים.** צריך להיות שאנחנו נהיה באופן של קיצוניות של הצלחה, לא בינוניות.

"לא יהיה ענינך על אופן בינוני כמו שמנהג הרוב". זו התביעה שיש לנו **הדבר הראשון פה - לצאת מהבינוניות, להיכנס למדרגות גבוהות, לעידיות, לא בינוניות.** ומה הפשט בזה? רבי ישראל מסלנטר כותב: "ובזאת הלא נודע, כי אדם לעמל יולד, ללחום מלחמת מצווה, והחובה עליו להתייגע בעבודת השם, לא רק לשמור מה שטבעו מניחו מעצמו". הרבה הרבה אנשים, גם בחורי ישיבה, הולכים לפי הטבע שלהם. היה חיידר, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה. הולכים לפי הטבע, אבל מה שקצת כבדות מזניחים.

כי בזה האופן אומר רבי ישראל, אין אדם עובד השם, זה לא נקרא עובד השם, רק הטבע עושה שלו, **הוא הולך בדרך הטבע שלו, בינוניות. ויכול להיקרא חלילה פורק עול,** כאשר לא ייתן שום יגיעה לעבודת השם, אין שום יגיעה לעבודת השם, רק לשמור מה שאין עליו עול.

וזאת היסוד מעבודת האדם לבוא יתברך שמו, לשמור ולעשות מה שאין לי בו חפץ. זה הפשט לא בינוניות, לא בינוניות - הפשט הוא לעשות מה שהריבונ של עולם רוצה עם עול, שאנחנו מוכרחים לעשות את זה, לא שאו כן או לא.

וזה מה שהקדוש ברוך הוא רוצה מאיתנו. ובוודאי מיד בחורים מפחדים, איך מקבלים עול? קבלת עול פשט אני מוכרח, מוכרח זה דבר קשה מאוד. הסביר מורי ורבי רבי אהרן קוטלר זכרוננו לברכה, טבע אדם שילין להכביד על עצמו בקבלת עול התורה, לקבל עול התורה הפשט שאני מוכרח, אין ברירה, אני מוכרח. ואין זה אלא טעות השקפה, שאם נקבל עול, ייכנס לאושר גדול ותענוג אמיתי.

אומר רבי אהרן משהו מעניין, הוא אומר דוגמה, בא יום כיפור ויש כל מיני אוכל, הוא צמא, הוא רעב, לא בא בכלל איזה הווא אמניא או איזה רצון חס ושלום לעבור, אין ויכוח, **זה קשה אבל פשוט עושים את זה, בגלל פשוט אצלו שזה אסור.**

כמו שאומר האבן עזרא ברעיון הזה. אומר רבי אהרן, הוא הדין בקבלת עול תורה, אם אדם מקבל כבר את העול תורה, והוא מרגיש אין לי שום עצה אחרת, רק ללמוד, אני לא יכול לבטל, אני לא יכול לעשות דברים שיותר קל בשבילי, אני מוכרח, זה כמו יום כיפור ואכילה, אז אין לו שום בעיה, **ואז אדרבה, אומר רבי אהרן, ירגיש בפועל כי תורת השם תמימה משיבת נפש, פקודי השם ישרים משמחי לב.**

זה היסוד שאנחנו חושבים שצריך להיות שינוי, קבלת עול, לצאת מהבינוניות. **כל אחד צריך קבלת עול של מספר שעות, עשר שעות זה המינימום, אבל מוכרח.** ויש אלו שיגידו זה לא בשבילי, זה בשביל בחורים גדולים, בחורים מצוינים, אבל אני בחור פשוט, מה זה קשור אליי? אני הרי עברתי כמה עבירות, עשיתי כל מיני דברים.

אז זה בא החפץ חיים ומדבר על הבחור הזה ואומר לו, ידוע הדרך היצר הרע שהוא יושב על שני מפתחי הלב. אם על ידי גאוה הוא לא יעשה טוב, אז הוא עושה אותו בעל גאוה. אבל לפעמים שהוא רואה שאדם רוצה לקבל על עצמו דבר גדול, מפיל עצבות בלב אדם. פתאום רגש נחיתות, וחושב שזה המצווה לא נאה לו לעשות. רק לגדולים אשר בארץ המה, דור קודם, אבל לא לקטן כמוהו. **אומר החפץ חיים זה יצר הרע.**

זה רבותיי מה שאנחנו צריכים לחשוב, **לצאת מבינוניות לגדלות,** לקבל על עצמנו עול תורה. ואפשר לעשות זה בהדרגה, אי אפשר פתאום להפך לגמרי. **אז כל אחד כמה שעות ביום יקח על עצמו עול שבשעות אלו אין שום ביטול, רק לימוד, שום דבר.** שעה, שעתיים, שלוש שעות ביום וקובע, ואז למעשה הוא יודע ששעות מכאן לכאן זה עול, ואז יכול ללכת הלאה והלאה. הקדוש ברוך הוא יראה שאנחנו למעשה מבינים שמשוה שלא בסדר ואנחנו הופכים משוה, ואז בסיעתא דשמיא אנחנו נוכל לזכות באמת שיהיה פה ראש השנה עם כתיבה וחתומה טובה.

משא מיוחד בועידת ראשי הכוללים אדאפט שנערך בראשות מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א - כל ההתנגדויות בארץ ישראל יתבטל

ברשות רבנו הגדול שליט"א, ברשות ראש אדאפט הכולל, ידידי הרב הר"ר יצחק רוזנבוים שליט"א, שהוא יצר וחשב ויצר דבר מאפס, דבר כל כך גדול היום. ויצר את זה במסירות נפש, וברשות כל הראשי כוללים שנמצאים פה.

איך להגדיר את המעמד הזה? רק הייתי צריך להביא איזה מאמר חז"ל קטן. שמשו רבנו בזמן שראה את הסנה, אז כתוב "ויסתר משה את פניו". משה הסתיר את עצמו, לא רצה לראות את זה. אמר הקדוש ברוך הוא: באתי להראות לך פנים להראות לך כל מיני עניינים עמוקים ולגלות לך דברים, וחלקת לי כבוד והסתרת פניך. וזה שהסתרת פניך, כביכול כבוד לקדוש ברוך הוא שמשו רבנו אמר אני לא ראוי לשכינה. **זה שמשו רבנו אמר אני לא ראוי לשכינה זה כביכול כבוד לקדוש ברוך הוא.**

והקדוש ברוך הוא אומר: חלקת לי כבוד והסתרת פניך, חיך שאתה עתיד להיות אצלי בהר מ' יום ומ' לילה, לא לאכול ולא לשתות, ואתה עתיד ליהנות מזיו השכינה. **משה רבנו זכה לקבל תורה מהקדוש ברוך הוא מסיני בגלל שהוא כיבד את הקדוש ברוך הוא, וזה מה שהביא למשה רבנו כל המדרגות.**

כשאנחנו מדברים מה יש פה היום? יש פה כבוד השם יתברך, שיש פה כל כך הרבה ראשי כוללים, כל כך הרבה כוללים בארץ ישראל. אז יש פה את כבוד התורה משתי בחינות: ראשי הכוללים כאשר יש כוללים של אלפי אלפי אברכים שיושבים ועוסקים בתורה במסירות נפש, זה כבוד התורה. יש כבוד התורה של ראשי הכוללים שדואגים להם, זה כבוד התורה. יש כבוד התורה שאנשים בחוץ לארץ דואגים על הכסף גם זה כבוד התורה, כבוד הקדוש ברוך הוא. **זה ביטוי היום של כבוד התורה וכבוד הקדוש ברוך הוא.**

וזה ודאי בעזרת השם יביא את הסיעתא דשמיא הגדולה והקירבה של הקדוש ברוך הוא אלינו כמו שהיה אצל משה רבנו, **שמזה יצא שכל הבעיות שיש בארץ ישראל, שכל ההתנגדויות בארץ ישראל נגד כוללים, כנגד אלו שלומדים תורה, שיתבטל - כשרואים כבוד התורה כזה והקדוש ברוך הוא רואה את הכבוד התורה, ואומר: זה כבוד בשבילי, כמו שאמר משה רבנו.** הקב"ה יתן שהכל יתקבל אצל כל כלל ישראל הענין של אדאפט הכולל ויהיה יותר יותר כבוד שמיים, וזה יביא בסיעתא דשמיא הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

מרן ר"י מיר הגאון רבי יצחק אורחי שליט"א

מה שיותר הם גזרו אנחנו יותר התנגדנו וקיבלנו כוחות

נמסר ער"ח אלול תשפ"ו בבית הכנסת בבית אריה בב"ב בראשות הגאב"ד הגאון הגדול רבי שריאל רוזנברג שליט"א:

דברים כהווייתן. דברים כהווייתן. מדובר בשעה ששיבת מיר הייתה בשנחאי. וכשהיתה בשנחאי גירשו אותם ממקום למקום. והמקום האחרון שהם הגיעו, ורצו לגרש אותם. לא היה איפה לאכול ולא איפה לשתות ולא איפה ללון, ובוודאי לא איפה ללמוד. וכל בני הישיבה לא ידעו בכלל מה יהיה כאן. זה היה בראש חודש אלול.

אז מרן המשגיח הגאון הצדיק רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל, מיד אחר התפילה הוא קידם את הסטנדר שלו, וכולם חשבו שהנה הוא יראה לכולם איך שכן אפשר להתקיים, ומי יודע מה הוא יודע שאנחנו לא יודעים, אולי הוא יפתור לנו את כל הספקות. והמשגיח קידם את הסטנדר שלו וכך הוא אמר: **"קול אומר קרא, ואומר מה אקרא? אלול!!!". ואני שמעתי מאלה שהיו שם, שאחרי הזעקה שלו "אלול" הכל נפתר.** לא חשבו איפה יאכלו ולא איפה ישתו וגם לא איפה ילמדו, אלא אלול. ולא חשבו על שום דבר שחשבו שהמשגיח יפתור, אבל מיד הוא פתר בזה שהוא צעק **"מה לקרוא - אלול".** וזה צריכים לדעת, הקריאה ההיא של המשגיח "אלול" היא פתרה הכל. לא חשבו איפה ומה, זה לא בענין בכלל, רק אלול. עכשיו אין לנו את המשגיח שיצחק "אלול", **אבל זה גופא שאנחנו יודעים מה היה כשהמשגיח זעק "אלול", זה מאוד מאוד מאוד מחזק אותי.**

צריכים לדעת יסוד מורי ורבותי, אבל לפני שמדברים את היסוד, אנחנו נקרא גמרא בתמורה (בדף י"ד עמוד ב'). ואני אקרא בפני הציבור הקדוש מה כתוב כאן. כתוב שרבי יוחנן וריש לקיש אמרו מוטב שתעקר תורה ואל תשתכח מ ישראל. מוטב שתעקר תורה? מה הפירוש מוטב שתעקר תורה? לעניות דעתי אנחנו נמצאים עכשיו במצב עם כל הגזרות שלהם, **ואנחנו דנים מדוע הקדוש ברוך הוא העניש אותנו עד כדי כך שלוקחים את הכתר, בני ישיבה ואפילו גדולי תורה, ועמי ארצים מבזים אותם, מכניסים אותם לבית הסוהר.** למה הקדוש ברוך הוא עשה לנו את זה? אנחנו לא מבינים, ונכון אנחנו לא מבינים.

והתשובה היא שהם אמנם לא מבינים, אבל אנחנו כן מבינים. הקדוש ברוך הוא רוצה לחזק אותנו. **ותמיד בכל גלויות, בכל גזירות, מה שיותר הם גזרו אנחנו יותר התנגדנו וקיבלנו כוחות.** מוטב שתעקר תורה. וכשזה חלילה וחס צריכים לעקור תורה והם עוקרים תורה, **אז ההתנגדות שלנו היא כל כך חזקה שאנחנו הרבה הרבה יותר חזקים מהם.** אם תעשו גזרות מסוג זה, אז אנחנו נהיה חזקים מאוד. וזה רצה הקדוש ברוך הוא, להיפך, ולא תשתכח תורה מ ישראל. שכחה, אין מה לעשות בשכחה. בעקירה יש מה לעשות. **הם יאמרו פן ירבה, ואנחנו נאמר נרבה.** אבל בשכחה אין מה לעשות, זה דבר ששוכחים, נעלם מהאדם לאט לאט ולא נשאר כלום. אין מה לעשות בשכחה. אבל בעקירה יש מה לעשות. ומוטב שתעקר תורה, מי אומר זאת? גם רבי יוחנן וגם ריש לקיש.

מורי ורבותי, צריכים לדעת יסוד עצום. שרבי חיים מוולוז'ין אומר כך, אבל מה הוא המקור? אני אקרא בפניכם את המקור. בגמרא כתוב ש ישראל באו אל דוד המלך ואמרו אין לנו מה לאכול. אמר להם דוד המלך צאו ופשטו בגדוד - תלכו ותילחמו, ותשאלו באורים ותומים, ותאמרו לסנהדרין. לכו ופשטו בגדוד זאת אומרת תילחמו, אבל מי יודע אם המלחמה הזאת תצליח? תשאלו באורים ותומים. אורים ותומים כבר אומרים תלך ותצליח. אז למה צריך את הסנהדרין? מה יכולים הסנהדרין לומר?

אורים ותומים אמרו תצאו להילחם ותצליחו, **אבל בלי תפילה אי אפשר לקבל שום דבר. עם תפילה אין דבר שאי אפשר לקבל, אבל בלי תפילה לא מקבלים שום דבר ממש. גם אחרי שאמרו כבר אורים ותומים שנצליח, אבל זה הכל אם תהיה תפילה.**

אבל תדעו רבותי, אני מבין שיש כאן הרבה בני תורה. מה היא תפילתם של בני תורה? הם יתפללו, אבל מי אמר שישמעו את התפילה שלהם בכלל? אומר רבי חיים מוולוז'ין, **לא ישמעו אלא רק אם הם ילמדו תורה.** מה הוא המקור? אני אקרא בפניכם מה המקור. המקור זה תנחומא. ובתנחומא כתוב מפורש. שני בני אדם שמתפללים, **אומר הקדוש ברוך הוא אם אתם לומדים תורה אני שומע את תפילתכם, אבל אם אתם אינכם לומדים תורה**

אני לא שומע תפילה. רק אך ורק באמצעות לימוד התורה הקדוש ברוך הוא שומע את התפילה. זה לא עוד דבר נוסף. הקדוש ברוך הוא לא מקבל את התפילה בלי תורה. ככה אמר רבי חיים מוולוז'ין בנפש החיים מפורש, אבל המקור הוא התנחומא. ואם אין תורה, אין הווא אמינא שיקבלו תפילה. ועל זה יש הרבה מאוד ראיות. אבל כדי שהתפילה תתקבל, צריך שההכנה שלה זה תורה. **בלי תורה אין כלום.**

לכן כשאנחנו עוד מעט חוזרים לשיבות והכוללים שלנו, שאנחנו הולכים ללמוד, מחר כבר ראש חודש אלול. אז אנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא, אנחנו מתפללים. אבל הקדוש ברוך הוא אומר, אה כן, אתם מתפללים? **אבל אני לא מקבל את התפילה כל זמן שאתם לא מקדימים את לימוד התורה. רק על ידי תורה מקבל הקדוש ברוך הוא את התפילה.** ויש כל כך הרבה הקדמות על הדבר הזה, כל כך הרבה ראיות. **האישה יכולה להתפלל, אבל התפילה שלה לא תתקבל אם הבעל לא ילמד תורה.**

באו אלי, מה עושים? אמרתי להם מה אתם חושבים? צריכים ללמוד תורה. כמו שהגמרא אומרת. זהו. יכול ללמוד תורה כל החיים ולהישאר עם הארץ. מה יעשה אדם ויחכם? ירבה בשיבה. הגמרא אומרת, הרבה עשו כן ולא עלתה בידם. אלא יתפלל למי שהחכמה שלו. שאמר כי השם יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. שואלת הגמרא מאי קמשמע לן? ומתרת הגמרא **דהא בלא הא אי אפשר. אדם יתפלל כל החיים שלו ולא ילמד, יישאר עם הארץ!!! ילמד תורה כל החיים ולא יתפלל, יישאר עם הארץ!!!.**

אבל התנחומא כותב דבר נוסף. **כדי שהתפילה תתקבל צריך תורה.** וכך אומר הקדוש ברוך הוא, זה כתוב בתנחומא. אז זה אנחנו צריכים לדעת. אם אנחנו מתפללים, יום כיפור קטן, כל מה שאתם רוצים. אבל אם אין הקדמה של תורה, זה לא מתקבל. שני בני אדם שיושבים ועוסקים בתורה, אז הקדוש ברוך הוא מקבל את תפילתם. **לא רק שומע את התפילה שלהם, אלא מקבל את התפילה שלהם.** ויקשב השם וישמע, ורק אם יש קול תורה, אם לא הוא לא שומע בכלל, (אתם יכולים לראות בפנים את זה).

זה צריך לדעת, בלי זה, זה לא שווה כלום. ותלוי גם איך יהיה התפילה. המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר. הרי רש"י אומר מיד במקום לגבי ההבטחה על יצחק, כעת שרה ולשרה בן, נו בא הזמן ואין בן. אז הוא התפלל. **ברגע שהוא התפלל נולד יצחק.**

אז בואו ננסה להבין משהו. המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה. אם אחד מתפלל, ואחרי שהוא התפלל הולך ושותה בדיוק אחרי זה איזה משקה... שילך הביתה, זה לא שווה כלום. המתפלל על חברו והמתפלל צריך שהקדוש ברוך הוא יקבל את התפילה על אותו שסובל. **הוא הבעל דבר, המתפלל, והוא צריך לאותו דבר.** לא סתם מתפלל, שאמנם הוא מבקש נכון אבל זה לא נוגע לו כל כך. **המתפלל לחברו והוא המתפלל צריך לאותו דבר, זה צריך להיות צורך שלי, זה צורך שלי שהקדוש ברוך הוא יושיע את ההוא. אז ודאי זה מועיל. מפני שאם בתפילה הוא שזה צורך שלי, זאת תפילה אחרת.**

אתן לכם משל. אסתר המלכה באה לבית הצלמים, ופרשה ממנה רוח הקודש. התפללה ולא שווה כלום, לא הועיל. תציל אותי מכלב. מפני שמכלב זה לא תפילה, אפשר לקחת מקל ולתת לו ככה והוא יעוף הכלב. אז התפילה היא לא תפילה. אבל חזרה ואמרה תציל אותי מאריה. מאריה לא שייך לתת במקל. **מאריה זה תפילה אחרת. חזרה רוח הקודש לאסתר המלכה.**

אתה מתפלל על השני יפה מאוד, טוב מאוד, אבל זה לא זה לא עניין שלך בכלל. זה בסדר, הייתי רוצה שהקדוש ברוך הוא ירפא אותי, יפה מאוד היית רוצה. **אבל אם מתפלל בצורה שאני לא יכול להיות עם הקדוש ברוך הוא לא מרפא אותי. או, זה משהו אחר. המתפלל על חברו והוא המתפלל צריך, זה צורך שלו שהקדוש ברוך הוא יעזור, אז הוא ודאי מועיל.**

לכן אני רוצה להגיד לכם, יש כאלה שחושבים, וזה נכון שיש כאלה שיש להם כוח בברכות. **אבל כל אחד שהוא הבעל דבר, שהוא מתפלל זה צורך שלי שהקדוש ברוך הוא ירפא אותי, יושיע אותי, זה חייב לעזור.** זה מה שאנחנו צריכים.

פעם בישיבת מיר, היו צריכים להתפלל על מישוה מיוחד, אבל לא כולם הכירו את אותו אחד. אז כל ישיבת מיר התאספה. צריך להתפלל על ההוא. אמרו לי מה אתה אומר? אני לא יודע, אני לא מכיר אותו, אני לא יודע. אז אני אמרתי אז וזה התקבל. כל אחד יש לו בעיות, הוא צריך להתפלל על הבעיה שלו. **אבל ברגע שהוא התפלל עמוק על הבעיה שלו, תחשוב על משה. תחשוב על מישוה אחר.** לכתחילה לעורר מישוה שיתפלל על אחד שהוא לא מכיר... אז הם אמרו אבל אני לא מכיר אותו, מסתמא להתפלל ודאי ודאי, אבל מה..

אבל אחר שאתה מתפלל על הבעיות שלך שלכל אחד יש, ובשעה שאתה באמת מבקש ואתה מרגיש שאתה קרוב לקדוש ברוך הוא אתה מבקש, תזכיר את חיים. זה היה, לא לפני הרבה שנים, שנתיים אולי. תורה בלי תפילה לא יועיל, ותפילה בלי תורה בודאי לא מועיל. ובשביל זה אנחנו

התאספנו היום, להבין את הדבר הזה, צריך להתעורר להרגיש שזה עניין שלי. אני מבקש שהקדוש ברוך הוא יקבל את התפילה על ראובן, מפני שאני רוצה. **אם אני מתפלל בשביל זה אני הבעל דבר, ודאי שזה מועיל. אבל צריכים להגיע לדבר זה, שיהיה איכפת לי, זה בעיה שלי.**

נוסף לזה, כותב החזון איש זכר צדיק לברכה באיגרות, חסר לך השתתפות במצבו של חברך, וזה על ידי שתעשה מיד מה שאתה יכול בשביל מה שאתה יודע שחסר לו. **ואם אתה אינך יכול לעשות, תתפלל עליו אפילו הוא הדיוט המוני ופשוט.** כך כותב החזון איש זכר צדיק לברכה.

יש כאן הרבה בני תורה בלי עין הרע, ואתם צריכים לדעת את היסוד הזה, **בלי תורה תפילה לא מתקבלת.** אנחנו חוזרים לשיבה עכשיו, ואנחנו לומדים תורה כמו שצריך, מה זה נקרא ללמוד תורה? **ללמוד תורה זה עם עמל, בלי עמל זה לא לימוד בכלל!!**

אני אראה לכם זה כתוב מפורש: "אם בחוקותי תלכו" שתהיו עמלים בתורה. הרי שבע עבירות: לא למד, לא עשה, מואס באחרים העושים, שונא את החכמים, אינו מניח להם לעשות, כופר במצוות וכופר בעיקר. מה אני לא מבין מה כתוב פה? לא למד? מי אמר שלא למד כתוב הוא לא עמל. **לא עמל זה לא למד. זה בכלל לא לימוד!!**

מהו דכתיב "נפש עמל עמלה לו"? אומרת הגמרא, שהתורה מחזרת אצל קונה ומבקשת ממנו למסור לו טעמי תורה וסתירה. וכל כך למה? **לפי שעמל על דברי תורה. אז יש לו תורה שלו. ובלי עמל התורה הולכת למקום אחר.**

קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא, אז יש דבר שהתורה לא יכולה לפעול! אז תעינו בפיט של חג השבועות ביום השני (לבני חו"ל), תראו שכתובים שם ארבע ראיות. כתוב שם כך: בתחילה חשבו שאדם הראשון ייתן את התורה, הקדוש ברוך הוא ימנה אותו. אמרה התורה: אדם יקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו, אני לא הולכת אליו. וכי' (אדלג קצת) אחר כך על אברהם אבינו, כן, בודאי. לא, אני הולכת אל אברהם אבינו אמר "במה אדע".

רק למשה רבנו הסכימה, בכל זאת על משה גם כן אמרו המלאכים "תנה הודך על השמים". אבל למשה רבינו היא הסכימה. **זה תלוי אם היא מסכימה או לא מסכימה. אם התורה לא מסכימה היא לא נמצאת פה בכלל.** ואני אמרתי, מה זאת אומרת שאומרים צריכים יותר ללמוד? זה לא כלום. מה יותר ללמוד? זה לא מוסיף כלום. **צריכים לעמול. בלי עמל זה לא שווה כלום, כלום - גורנישט.**

וכשיש בני תורה, צריך לדבר אליהם. צריכים לדעת שצריך לעמול בתורה. אם לא, התורה אומרת "עשאוני בניך ככלי שאין בו חפץ". אני לא בעל דבר, ואני לא מבין בדברים כאלה שאני יכול לומר משהו. אני רק מביא לכם את מה שכותב רבי חיים מוולוז'ין, אבל המקור זה התנחומא.

וזה חשוב מאוד. חוזרים לחידר, חוזרים לשיבה. ולכן אמר דוד המלך "פשטו בגדוד, שאלו באורים ותומים, מה תבקשו מסנהדרין שיתפללו עליכם". **ואז, העיקר זה תלוי בסיעתא דשמיא.** על סיעתא דשמיא גם צריך סיעתא דשמיא. אם יודעים כך ומתנהגים כך. צריך סיעתא דשמיא למשפט גם כן. זה מה שצריך לדעת.

הבית הלוי כותב ביתרו על הפסוק "ושמרתם את בריתי". כתוב פה שתורה צריכה שמירה. **והיסח הדעת פוסל גם בתורה. במקום שכתוב שמירה צריך שלא יהיה היסח הדעת.** עקב, מה כתוב עקב? כתוב ושמרתם. אומר רש"י מה זה עקב? עבירות שאדם דש בעקביו, נו, אז איך אפשר? מה שייך? הוא לא מרגיש בכלל. **אבל אם לא מסיח דעת אז הוא כן מרגיש. ואז זה דרגה הרבה יותר גבוהה.**

לא והקים את השבועה שנשבע השם לאברהם ליצחק וליעקב. אלא אם אתה שומר אז הקדוש ברוך הוא שומר מראשית שנה ועד אחרית שנה. אבל ככה הוא לא שומר. שכולנו יחד נתחזק בחסדי השם יתברך, גם את זה הקדוש ברוך הוא רוצה. **וששומעים שהחבר שלי התחזק, אני צריך לשמוח. ורק כך אנחנו נהיה בטוחים בחסדי השם במשפט.**

זה משפט, זה לא... **זה מה שהמשגיח צעק "א-ל-ו-ל!"** אני רק בברכת הדיוט מברך את כולנו, את כולכם. הקדוש ברוך הוא יעשה במיוחד שתהיה לכם סיעתא דשמיא. וזה על ידי שאתם ברוך השם תעסקו בתורה, ואז התפילה שלכם בחסדי השם יתברך תתקבל.

- לשותפות בהצלת עולם התורה, חייג לקרן עולם התורה: 6881*
- להאזנה לדעת תורה מגדלי בראשם רשכבה"ג מרן רבינו ראש הישיבה הגר"ד לגדו שליט"א, בקו החירום בעניני השעה במספר (ללא פרסומות): 1700-111-306
- תיעודים: יעקב נחומי, מנדי טויטו, מנחת דבר. בקודש פנימה. שוקי לרר.
- כמו"כ מידי שבוע י"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גליונות מרבתינו זצוק"ל. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות בארה"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: a169258235@gmail.com
- ניתן להצטרף לקבלת הגליון ע"י שליחת הבקשה למייל: a086221800@gmail.com